

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LXX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

una mittes & precium indicabis. Benè vale. 22. Novembris, Anno 1583.
Davidem Razium optarim adjunctas literas Menzingam statim perferre.

David Chyträus.

LXIX.

S. D. Reverende & clarissime vir.

Lamentationem de optimi Principis Palatini Electoris obitu tuām, superiore mense primum accepi. Verè judicia Domini abyssus multa, quæ nemo justè reprehendit, plenè nemo comprehendit. Etsi igitur causas consilii divini non perspiciamus: tamen sapienti & justo DEI judicio hæc administrari non dubitemus. De Timanno nostro, aliis, à quibus plus commodi expectat, se adjungente, nihil præter expectationem mihi accidit, cum sèpè jam similia expertus sim, φόνον τὸν ινυγμάτων ὁ φίλαρος. ἀνατολή τὸν ιστον οὐκέτι φύει. Apud nos DEI beneficio mediocris adhuc Ecclesiae & Scholæ tranquillitas est. Respublica etiam cum principe de capitibus controversis planè his diebus transegit, ut jam Daniæ regem, commercia, quæ nostris superiore autumno in suis regnis interdixit, restituturum speremus. Benè & feliciter vale. Nonis Martii, 1584.

David Chyträus.

LXX.

Salutem in Domino.

Restè, mèa opinione, Isocrates ingenuos & honestos homines, à malis in eo discernit; quod ratiōne φάσι λαος συνδέεις ὅτι οὐχί διλατεῖ, τὰς δὲ τὰς επιδέης φύλας οὐδὲ οὐταντανείλειν. Quod igitur tu, Reverende & Clarissime Domine Doctor, memor amicitiae ejus, quam ante annos 12. Esslingæ in ædibus Dn. D. Jacobi Andreæ, tu & frater mecum, tūm certè familiaritate vestrâ indigno, contraxistis, nuper ad eam continuandam & confirmandam litteras ad me scripsisti, ex eo certè de animi tui ingenuitate & bonitate judicium facere possum. Et nisi Ego, in eadem renovanda atque in posterum constanter colenda, tuæ expectationi responderem, meritò εἰς τὰν φύλακας numero habendus;

dus essem. Quare rogo, ut in me amando pergas, viciissim à me officia amici fidi & constantis expectabis. Faxit DEUS, ut ex nostrorum animorum confessione fructus aliquis ad Ecclesiam Christi redeat, & nos semina hæc amicitiae ad Academiam celestem transferamus. Dissipationem Scholæ Heidelbergensis, non absque sensu acerbissimi doloris cognovi, quæ ipsi imminet, & ut metuo, certa futura est, ex innovatione illa Casimiriana. Nec minus me afficiunt bellici motus, qui ad amoenissimum Rheni tractum, cum maximo totius Germaniae discrimine moti sunt. Videtur enim Sathanas duobus agminibus Ecclesiam Christi, subdole Calvinianis, aperte Pontificiis, oppugnare. Utramque pestem DEUS clementer à tectis & septis nostrarum Ecclesiæ Scholarumque depellat, atque Sathanam propediem sub pedibus nostris conculcat. Academiam vestram post turbas Sturmianas, optata quiete & pace deauò frui, ex animo lætor: & Filio Hominis ad dexteram Patris sedenti gratias ago, quod tamen hinc inde aliquos cœtus rectè sententium & rectè institui cupientium servat. Quis verò nostræ Scholæ status sit, melius M. Joannes Schallesius, qui integrum annum eum inspexit, referre poterit, quam Ego, variis nunc negotiis distractus narrare possim. Benè vale in Christo JESU, Domine, amice & frater honorande. Dabam 13. April. Anno 84. Wittenbergæ.

T. p. frater in DOMINO

Polycarpus Leiser, D.

LXXI

*Salutem à Filio DEI: Reverende & clarissime Vir,
Comptate honorande.*

DOLOleo toto pectore, statum Academias vestrae in dies fieri deteriorem, & DEUM oro, ut vestri misereatur. Cumq; nunc remotus sis ab inspectione domus Sapientia, non dubito, quin brevi ex Academia quoq; ejiciaris. Vigilandum itaq; nobis est, ut quantum fieri potest, vobis rursus de functionibus proficiamus. Respondit mihi D. D. Selneccerus, se in prox. Synodo Dresdensi velle pro te intercedere, ut honestum aliquem locum in Electoratu Saxoniz habere possis. Nec dubito, quin serio causam tuam acturus sit. Quamprimum aliquid certi cognovero, faciam, ut scias. Voitus noster meditatur abitum & aliorum cogitat; Sed quid Elector facturus sit, incertum est. Si successerit, spero, te Jenæ posse invenire locum. Qua in re ego officio meo non defuturus sum. Ut Lipsiam voceris, fieri vix poterit, cum nullus locus ibi vacet. Jenensis conditio non alfernanda est, saltem